

Alle programma's van het Hexagon Ensemble voor 2018-2019

Programma 1 - OverLiefde!

De nieuwe multidisciplinaire Hexagon-productie
Een live concert met film door het Hexagon Ensemble

OverLiefde! Live concert met film over de moed om lief te hebben

Overliefde! is een live concert, uitgevoerd door het Hexagon Ensemble, met een speciaal voor dit concert gemaakte film gedanst door dansers Anne Affourtit en Dries van der Post.

De muziek is gebaseerd op 'Dichterliebe' van Robert Schumann en filmmuziek van de Japanse componist Shigeru Umebayashi (o.a. In the mood for love) en behoort tot de mooiste muziek die over de liefde werd gecomponeerd.

Voor OverLiefde! wordt de muziek speciaal gearrangeerd door componist Toek Numan tot een unieke instrumentale versie. De film die tijdens het concert getoond wordt laat alle aspecten van de liefde zien, zoals de muziek van Schumann die ook laat horen: van de eerste ontmoeting tot het bittere afscheid en de hoop op nieuwe, of is het toch de oude liefde die weer opbloeit?

De twee hoofdpersonages worden in de film gedanst door Anne Affourtit en Dries van der Post. Het is een verhaal zo oud als de liefde zelf: Hij is net gescheiden en weet niet hoe hij die leegte moet opvullen, Zij vlucht vaak voor de sleur van haar dagelijks bestaan naar het park. Twee levens die elkaar toevallig raken bij een bank in het park.

De voorstelling duurt 70 minuten en is zonder pauze.

Regie/concept: Margrith Vrenegoor

Film: Peter Claassen

Speelperiode

Vanaf januari 2019

Over Margrith Vrengoer & Peter Claassen

Margrith Vrengoer maakt multidisciplinaire voorstellingen, dansproducties en concerten. Samen met filmmaker Peter Claassen maakte zij o.a. voor het Concertgebouw Amsterdam de opera *Op Drift*, op basis van de film *Drifting Clouds* van de Finse cineast Aki Kaurismaki en *Hotel Mahler* met o.a. bariton Maarten Koningsberger.

Zij schreef en regisseerde concertvoorstellingen voor o.a. het Concertgebouworkest, Jaap van Zweden, Janine Jansen, Het Radio Filharmonisch Orkest, het Gelders Orkest, het Asko|Schönberg, Percossa en het Matangi Kwartet. Voor een aantal van deze concerten maakte zij samen met filmer Peter Claassen de films die bij deze concerten vertoond werden.

Peter Claassen maakt films voor theater, concerten en musea.

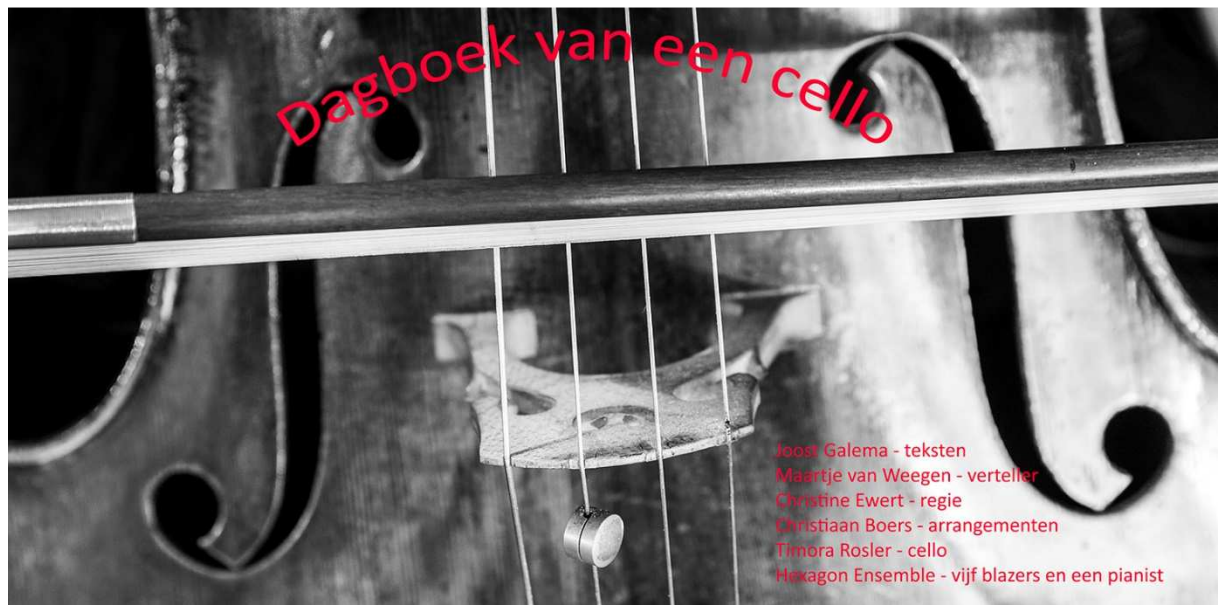
Over Anne Affourtit & Dries van der Post

Anne Affourtit is sinds 25 jaar werkzaam als danseres en danste in vele grote en kleine gezelschappen, o.a. bij het Scapino ballet, Krisztina de Châtel, de Rotterdamse Dansgroep en Dansproductie. Zij initieerde een aantal eigen producties samen met Derrick Brown, met choreografieën van o.a. Amanda Miller en William Forsythe.

Dries van der Post werkte als danser en choreograaf o.a. bij Krisztina de Châtel. Samen met Karin Post danste en choreografeerde hij verschillende voorstellingen en dansfilms. Met Martine Berghuijs, Bennie Bartels en Anne Affourtit maakte hij *Ocho*, gebaseerd op de Argentijnse tango en *Nussin*, een tangofilm onder regie van Clara van Gool. Bij *Courage* werkte hij mee aan *Vive l'Amour*, *Hiroshima Mon Amour* en *Für dich leben, für dich sterben*.

Programma 2 - Dagboek van een cello

‘Dagboek van een cello’ is het familieprogramma van het Hexagon Ensemble en beschrijft de reis van een cello door de tijd en door Europa. Een prachtig, spannend en leerzaam verhaal voor de hele familie.

Naar een idee van Marieke Stordiau, fagottist van het Hexagon Ensemble

Joost Galema – teksten
Maartje van Weegen – verteller
Christine Ewert - regie
Christiaan Boers - arrangementen
Timora Rosler - cello
Hexagon Ensemble – vijf blazers en een pianist

Nadat een middeleeuwse minstreel onder zijn takken gezongen heeft, droomt een boom ervan om muziek te maken. Op een dag legt de beroemde instrumentenbouwer Stradivari zijn oor tegen zijn schors en zaagt uit het hart van de boom de ziel van een nieuwe cello. Het instrument wil graag de mensenwereld en de emoties die zij in hun muziek leggen, leren begrijpen. En hij begint aan een eeuwenlange ontdekkingsreis. De jonge cello voelt het ongeduld en de opwinding van de kinderen die de noten van Vivaldi studeren in het weeshuis in Venetië. Hij hoort hoe Haydn vertelt over het heelal dat hij in Londen door een telescoop heeft gezien en leert dat onze wereld er maar één van vele is. Hij ontdekt de euforie en het verdriet van de liefde. Hij maakt kennis met muziek die voelt als thuiskomen. Maar ook aan wreedheid en oorlog ontsnapt hij niet. De cello kan zich blijven verwonderen over de mensen en de gebeurtenissen die in zijn leven als voorbijgangers komen en gaan.

Met muziek van Vivaldi, Bach, Haydn, Brahms, Rachmaninov, Glazoenov, Britten en Schumann.

Programma 3 - Mozart & andere wonderkinderen

Mili Aleksejevitsj Balakirev (1837-1910)

Octet opus 3 (1855/1856) 11'

- Allegro molto

viool-altviool-cello-contrabas-fluit-hobo-hoorn-piano

Josef Gabriel Rheinberger (1839-1901)

Nonet opus 139 (1884) 33'

- Allegro

- Menuetto

- Adagio molto

- Finale. Allegro

viool-altviool-cello-contrabas -fluit-hobo-klarinet-fagot-hoorn

Pauze

Max Christian Friedrich Bruch (1838-1920)

Uit: Acht Stücke opus 83 (1910) ± 10'

- Rumänische Melodie

- Nocturne

klarinet-altviool-piano

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

Pianoconcert no. 24 in c klein KV 491 (1786) 30' Arr. Christiaan Boers

- Allegro

- Larghetto

- Allegretto

piano solo-viool-altviool-cello-contrabas- fluit-hobo-klarinet-fagot-hoorn

Frank Peters – piano
Jelena Ristic – viool 1
Nienke van Rijn – viool 2
Mikhail Zemtsov - altviool
Carla Schrijner - cello
Rien Wisse - contrabas
Wout van den Berg – fluit
Bram Kreeftmeijer – hobo
Arno van Houtert – klarinet
Marieke Stordiau – fagot
Christiaan Boers – hoorn

Toelichting: Mozart & andere wonderkinderen

Dat Mozart een wonderkind was is algemeen bekend. Maar Balakirev dirigeerde op zijn veertiende al Mozarts Requiem en Rheinberger was al op zijn zevende kerkorganist en componeerde een jaar later zijn eerste werk. En Bruch schreef reeds op veertienjarige leeftijd zijn eerste symfonie. Kortom, in dit programma zijn vier werken te horen van vier wonderkinderen die al op jonge leeftijd tot bijzondere muzikale prestaties in staat waren.

De leden van het Hexagon Ensemble zoeken altijd de samenwerking met anderen. Dat kan zijn met acteurs, schilders en dansers, maar ook natuurlijk met collega-musici. In dit programma wordt het Hexagon Ensemble uitgebreid met vier strijkers in een verrassend klassiek/romantisch programma waarin bekend repertoire wordt gecombineerd met minder bekend repertoire dat absoluut gehoord moet worden. Laat u verrassen.

Mili Balakirev studeerde compositie bij Mikhail Glinka. Mede diens op Russische thema's gebaseerde opera's inspireerden Balakirev om te streven naar een eigen 'Russische school', vrij van Europese invloeden. Hij deed dit samen met geestverwanten Moessorgski, Rimski-Korsakov, Borodin en Cui, samen het 'Machtige Hoopje' genoemd. Balakirev wordt tegenwoordig voornamelijk herinnerd als oprichter van de nationale Russische compositieschool.

Hij schreef, naast vele pianowerken, maar één kamermuziekwerk. En dat is het in dit programma opgenomen Octet voor blazers, strijkers en piano waarvan alleen het eerste deel bewaard is gebleven. In dit allegro molto vertrouwt Balakirev het meeste melodische materiaal

toe aan de blazers en de strijkers met prachtige solo's voor bijna alle instrumenten, terwijl de pianist is voorzien van een uiterst virtuoze pianopartij die sterk aan Chopin doet denken. Afgaande op de grootschalige aanpak van dit enige bewaard gebleven deel moet het complete werk van symfonische proporties zijn geweest. Zijn leermeester Glinka toonde zich erg enthousiast over dit werk van de jonge Balakirev.

Er zijn niet zo veel nonetten geschreven maar binnen dit genre wordt het Nonet opus 139 van **Josef Rheinberger** absoluut tot de beste gerekend. De in Liechtenstein geboren componist verbleef het grootste deel van zijn leven in München waar hij werkte als organist en koordirigent. Als docent compositie was hij ook gedurende veertig jaar verbonden aan het toenmalige Koninklijk Conservatorium in de Beierse hoofdstad en stond aan de wieg van de 'Münchener Schule', waarvan o.a. ook Ludwig Thuille deel uitmaakte.

Het Nonet bestaat uit vier delen. De opening van het eerste deel roept sterke herinneringen op aan Beethoven. Het tweede deel verwijst naar een 18^e-eeuws Menuet. Het daaropvolgende Adagio vormt

onmiskenbaar het zwaartepunt van het hele werk met zijn prachtige en expressieve melodieën en harmonieën. De afsluitende Finale zit vol levendige en fraaie melodieën en lijkt sterk gebaseerd op de stijl van Mendelssohn.

De Duitse componist **Max Bruch** was de zoon van een ambtenaar uit Keulen. Van zijn moeder kreeg hij zijn eerste muzieklessen en hij was slechts veertien jaar oud toen zijn eerste symfonie in première ging. Na zijn conservatoriumstudie werd hij een graag gezien dirigent in Duitsland en in Liverpool. Bruch componeerde zijn Acht Stücke opus 83 voor zijn zoon Max Felix, een uitmuntend klarinettist.

Het werk ontstond in 1910 in Berlijn in een tijd waarin veel componisten al op zoek waren naar nieuwe wegen. Maar hij schreef deze miniaturen in een volledig romantisch idioom, gebruikmakend van een geraffineerde instrumentatie en lyrische, zangerige melodieën. Hij vond zijn inspiratie voor dit werk voornamelijk in de Märchenbilder en Märchenerzählungen van Robert Schumann. Alle acht delen hebben een programmatisch karakter en vertellen elk hun eigen verhaal. Van deze Acht Stücke klinken er in dit programma twee, de Rumänische Melodie en de Nocturne.

Mozart componeerde zijn pianoconcert no. 24 KV 491 in de winter van 1785/1786 en voltooide het op 24 maart 1786, drie weken na de voltooiing van zijn pianoconcert no. 23. Het werk ging begin april 1786 in première in het Burgtheater te Wenen. Het driedelige pianoconcert KV 491 is een van de twee pianoconcerten die Mozart schreef in een mineurtoonsoort. Hoewel Mozarts concertante muziek meestal in majeur geschreven is, zijn het met name de werken in mineur die grote

bekendheid hebben gekregen. De mineurtoonsoorten van deze werken hebben dan ook vaak een spanning die, alle conventies van het concerto ten spijt, de sfeer van het theater en de opera oproepen. Dit geldt behalve de symfonie in g klein KV 550 ook voor het pianoconcert no. 20 in d klein. Toch wordt door sommigen het wat meer ingetogene pianoconcert KV 491 hoger aangeslagen. Dit concert, met opvallend fraai uitgewerkte partijen voor de houtblazers, verradt niet alleen Mozarts theaterinstinct maar ook diens affiniteit met Bach en Händel. Met name Ludwig van Beethoven en Johannes Brahms waren grote bewonderaars van dit prachtige concert dat in dit programma wordt gespeeld in een even prachtige bewerking van Hexagon-hoornist Christiaan Boers.

Programma 4 – Russen tussen hemel & aarde

De leden van het Hexagon Ensemble hebben een sterke band met het Russische repertoire. Dit resulteerde jaren geleden al in het ontstaan van de cd 'The Russian Connection'. Maar ook de concertreizen naar Moskou en Bashkortostan in 2014 en 2015 spelen hier uiteraard een grote rol in. In dit programma werken van Mikhail Ippolitov-Ivanov, Nikolaj Rimski-Korsakov, Sergei Rachmaninov en Modest Moessorgski.

Mikhail Ippolitov-Ivanov (1872-1956)

Een avond in Georgië (1926)

fluit-hobo-klarinet-fagot-piano

Nikolaj Rimski-Korsakov (1844-1908)

Kwintet in Bes groot opus posth. (1876)

-Allegro con brio

-Andante

-Rondo, allegretto

fluit-klarinet-fagot-hoorn-piano

Pauze

Sergei Rachmaninov (1873-1943)

Uit de Chrysostomos liturgie opus 31: Dostojno jest (1910) Arr. Christiaan Boers

fluit-hobo-klarinet-fagot-hoorn

Modest Moessorgski (1836-1881)

Schilderijen van een tentoonstelling (1874) Arr. Kees Olthuis

Promenade – Gnomus – Promenade -Il vecchio castello – Promenade – Tuilerieën - Bydlo-

Promenade - Ballet van de kuikens in de dop - Samuel Goldenberg en Schmuyle – Promenade - De

markt van Limoges - Catacombae - Cum mortuis in lingua mortua - De hut op kippenpoten (Baba-

Yaga) - De grote poort van Kiev

fluit-hobo-klarinet-fagot-hoorn-piano

Toelichting Russen tussen hemel & aarde

Eén Russische traditie in twee generaties Russische componisten.

Het Kwintet in Bes van **Nikolaj Rimski-Korsakov** past nog helemaal in het Rusland van 'vadertje tsaar' net als het meesterwerk 'Schilderijen van een tentoonstelling' van Moessorgski en 'Dostojno jest' van Rachmaninov. Alleen het werk van Ippolitov-Ivanov werd gecomponeerd in de eerste decennia van het Sovjet-bewind

Het werk van Rimski-Korsakov valt in verschillende perioden uiteen. In de jaren vóór 1873 legde hij zich vooral toe op het schrijven van symfonische muziek. Rond 1878 begon hij met het componeren van een indrukwekkende reeks opera's. De vijf jaren daartussen leverden weinig meer op dan enkele pianowerken, een strijksextet en het kwintet dat in dit programma te beluisteren is. Het openingsdeel valt met de deur in huis door de krachtig ritmische beweging die je gelijk pakt, gevolgd door een tweede vloeiender thema. Het middendeel wordt door de hoorn ingezet met een solo, die door de andere blazers wordt overgenomen. Halverwege het langzame deel is een fugato voor de blazers. Net als met de fuga's voor piano uit dezelfde tijd wilde Rimski hiermee wellicht zijn vakmanschap tonen. Hij was er in elk geval zo tevreden over dat hij deze passages met nadruk in zijn memoires noemt. Met een vrolijkheid die herinnert aan het openingsdeel gaat de dartele beweging van het Rondo van start. Elk van de musici, behalve de fagottist, krijgt in dit deel de kans te schitteren in vier korte soli, die van elkaar gescheiden zijn door arpeggio's in de piano. In de tijd waarin Rimski werkte aan het kwintet publiceerde hij twee bundels met Russische volksliederen. Folkloristische kleuren zouden één van de opvallendste kernmerken van zijn werk worden. Juist in de tijd waarin Rimski hiermee sterk bezig was, kreeg hij **Michael Ippolitov-Ivanov** als compositie leerling. Na zijn studietijd werkte Ippolitov-Ivanov een tijd in Georgië, waar hij zijn kennis van de volksmuziek verdiepte. 'Een avond in Georgië' is een werk vol typisch Russische weemoed, opgeroepen door de herinnering aan een mooie zomeravond. De melancholie is mooi uitgewerkt in de hobo-solo, die ondersteund wordt door begeleidingsfiguren van de overige instrumenten. Halverwege het werk wordt de stemming verlevendigd door een dansant element dat herinnert aan Borodin en Rimski-Korsakov. Hierna keert de rust terug en wordt de hobo-solo hervat.

De Chrysostomos-liturgie wordt in de Russisch-orthodoxe religie omschreven als 'tijd en de wereld overstijgend'; aan alle delen uit de liturgie, ingetogen of uitbundig, wordt een symbolische waarde toegekend. Johannes Chrysostomos leefde in de 4^e/5^e eeuw en is een van de meest vereerde heiligen van de Russisch-orthodoxe kerk. **Rachmaninov's** 'Liturgie' weerspiegelt de stijl van de orthodoxe kerkmuziek. Toch wees de Russisch-orthodoxe kerk dit indrukwekkende werk af en raakte het uiteindelijk in de vergetelheid. Pas decennia later werd het gereconstrueerd aan de hand van archiefstukken en vocale partijen uit een klooster in New York.

Досто́йно е́сть (Dostojno est) maakt deel uit van het eucharistisch gebed, waarin het begrip 'waardig' in allerlei facetten een rol speelt. 'O waarlijk passend is het U zalig te prijzen o Moeder Gods'. In dit onderdeel staat de verering van de moeder Gods centraal (Theotokos). Het 'Dostojno est' klinkt in dit programma in een prachtige bewerking voor de vijf blazers van het Hexagon Ensemble van de hand van Hexagon-hoornist Christiaan Boers.

Moessorgski schreef het werk 'Schilderijen van een tentoonstelling', bestaande uit 16 stukken voor piano, naar aanleiding van een bezoek op 23 juni 1874 aan een tentoonstelling van het werk van Viktor Hartmann, door diens vrienden ingericht ter nagedachtenis aan diens overlijden in 1873. Moessorgski was goed bevriend geweest met Hartmann. Met de groep van vrienden hadden ze gestreefd naar een pure Russische kunst, een kunst zonder Westerse invloeden. Het Hexagon Ensemble speelt dit meesterwerk in een arrangement van Kees Olthuis. Hij gebruikte de oorspronkelijke pianoversie als vertrekpunt hiervoor en niet bijvoorbeeld de overbekende orkestratie van Ravel.

1 Promenade

De wandelingen tussen de schilderijen zijn gebaseerd op een Russisch thema, in modo russo. De promenade is als leidmotief gebruikt en geeft eenheid aan de serie losse stukken.

2 Gnomus

Een kreupele gnom die grotesk loopt. De titel verwijst naar een tekening van een notenkraker die uitgesneden is in de vorm van een gnom. De noot wordt gekraakt in een kop met twee enorme kaken. De handvatten vormen zijn lange benen.

3 Promenade

4 Il vecchio castello

Een oud kasteel waar 's nachts een minstreel een lied zingt. rdt of het lied van de minstreel Italiaans of Russisch is.

5 Promenade

6 Tuilerieën

De geluiden van de spelende kinderen in de tuinen klinken in de muziek door

7 Bydło

Het thema is hier de draaiende zware wielen van de Poolse ossenwagen. Een sterk geaccentueerde puls is hoorbaar in de muziek (naderbijkomend en weer verdwijnend in de verte).

8 Promenade

9 Ballet van de kuikens in de dop

Een van de opvallendste stukken: het kuikenballet. Hier hoor je de kuikens in de dop een ballet uitvoeren.

10 Samuel Goldenberg en Schmuyle

Een ruzie tussen een rijke en een arme Poolse jood. Een parodiestuk met Joodse en Poolse thema's.

11 Promenade

12 De markt van Limoges

In dit stuk zijn de ruziënde marktvrouwen te horen op het marktplein van het Zuid-Franse stadje Limoges.

13 Catacombae (Sepulcrum Romanum)

De catacomben van Parijs worden verkend met een lamp.

14 Cum mortuis in lingua mortua

De doden, de skeletten. worden aangesproken met de lingua mortua: met de dode taal. Het is een ode aan de net overleden Hartmann. Een halo van hoge zachte tremolo-tonen omstraalt de donkere melodie.

15 De hut op kippenpoten (Baba-Yaga)

De hut van Baba-Yaga is een Russisch sprookje over een heks die in een hut op kippenpoten woont en die kinderen lokt om die op te eten.

16 De grote poort van Kiev

De poort die Hartmann had ontworpen voor een wedstrijd. De Poort van Kiev is echter nooit gerealiseerd: Als de poort gebouwd zou worden, zou hij meteen verzakken. Moessorgski verbeeldt een heilige processie met klaterende cimbale, klokgelui (klokken ziet men veel weergegeven in Russische muziek) en zingende priesters. Naast het promenadethema verschijnen twee Russische melodieën: een krachtige en een zachte hymne-achtige. Het einde klinkt groots en vol en onderstreept de Russische trots.

Programma 5 – Mozart & de Fransen

Het Franse repertoire heeft vanaf de oprichting van het Hexagon Ensemble een grote rol gespeeld in de programmering. Wat hebben we genoten van deze werken, wat hebben we ze altijd graag gespeeld en wat hebben ze ons geïnspireerd. Maar ook het kwintet van Mozart mag in dit programma natuurlijk niet ontbreken. Dit werk vormt het absolute hoogtepunt in de literatuur voor blazers en piano.

Albert Roussel (1869-1937)

Divertissement opus 6 (1905)

fluit-hobo-klarinet-fagot-hoorn-piano

Claude Debussy (1862-1918)

Six Épigraphe Antiques (1914) (arr. A. Boers)

-Pour invoquer Pan, dieu du vent d'été

-Pour un tombeau sans nom

-Pour que la nuit soit propice

-Pour la danseuse aux crotales

-Pour l'Égyptienne

-Pour remercier la pluie au matin

fluit-hoorn-piano

Francis Poulenc (1899-1963)

Trio opus 43 (1926)

-Presto

-Andante

-Rondo

hobo-fagot-piano

Pauze

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

Kwintet KV 452 in Es (1784)

-Largo-moderato

-Larghetto

-Allegretto

hobo-klarinet-fagot-hoorn-piano

Francis Poulenc (1899/1963)

Sextuor (1932/1939)

-Très vite et emporté

-Divertissement, andantino

-Finale, prestissimo

fluit-hobo-klarinet-fagot-hoorn-piano

Toelichting Mozart & de Fransen

Het Franse repertoire heeft vanaf de oprichting van het Hexagon Ensemble een grote rol gespeeld in de programmering. Wat hebben we genoten van deze werken, wat hebben we ze altijd graag

gespeeld en wat hebben ze ons geïnspireerd. Maar ook het kwintet van Mozart mag in dit programma natuurlijk niet ontbreken. Dit werk vormt het absolute hoogtepunt in de literatuur voor blazers en piano.

Onmiskenbaar Frans en toch met een geheel eigen en onnavolgbaar idioom is de muziek van Albert Roussel. Hij begon zijn loopbaan als marineofficier. In 1894 besloot hij zich volledig aan de muziek te wijden en werd leerling van Vincent d'Indy aan de pas opgerichte Schola Cantorum. In zijn latere werk zette Roussel zich af tegen elke vorm van 'vaagheid', maar zijn eerste composities sluiten nog aan bij het impressionisme. Een uitzondering hierop is het frisse *Divertissement*, dat op 10 april 1906 ten doop werd gehouden door de Société des Instruments à Vent. Ongetwijfeld was Roussel acht jaar eerder getuige van de première, ook bij de Société, van het *Divertissement* van zijn leermeester d'Indy, maar het *Divertissement* van Roussel is veel gedurfter. Het *Divertissement* bestaat uit vier delen, die door vertragingen en versnellingen vloeiend in elkaar overlopen.

In 1914 schreef Claude Debussy een werk 'pour piano à quatre mains' getiteld *Six Épigrapbes Antiques*, waarbij hij gebruik maakte van materiaal dat hij vele jaren eerder had gepubliceerd als 'Chansons de Bilitis'. Het Hexagon Ensemble speelt de *Six Épigrapbes Antiques* in een arrangement voor fluit, hoorn en piano van Arie Boers. Dit werk dankt zijn ontstaan aan de vriendschap van Debussy met Pierre Louÿs. Deze dichter schreef in 1895 de bundel *Chansons de Bilitis*, de Franse 'vertaling' van gefingeerde gedichten van de Griekse dichteres Bilitis. De *Six Épigrapbes* ademen een sfeer van melancholie en werden geschreven in een periode van depressie en terneergeslagenheid. Poulenc verstaat de kunst om verschillende stijlen te combineren. Hij is volgens zijn biograaf Erik Fokke monnik en kwajongen. Zijn Trio voor hobo, fagot en piano bevat drie uitgebalanceerde delen. In het eerste deel combineert hij een expressieve lyriek met sprankelende virtuositeit. In het tweede laat hij horen hoe expressief de hobo en de fagot kunnen zijn. Het afsluitende Rondo is een 'tour de force' vol humor en esprit.

Als Francis Poulenc muziek van Wagner heeft gehoord 'spoelt hij daarna zijn oren met Mozart'. Het prachtige *Kwintet KV 452* van Mozart voor hobo, klarinet, fagot, hoorn en piano werd voor het eerst uitgevoerd op 1 april 1784. Op 10 april gaf de componist in een brief aan zijn vader een indruk van de première: 'Ik had twee concerten gecomponeerd en nog een kwintet, dat een geweldig applaus kreeg: zelf beschouw ik het als het beste werk dat ik tot nu toe heb geschreven'.

Als er één ding typerend is voor de muziek van Francis Poulenc is het wel een naadloos samengaan van een neoclassicistische houding -tot uitdrukking komend in een voorliefde voor vormen uit de Barok en het Classicisme- en het gebruik van zijn typisch Franse schrijfwijze. Van het beroemde *Sextuor* voor fluit, hobo, klarinet, fagot, hoorn en piano van deze grootmeester bestaan twee versies. De componist voltooide het stuk in 1932, maar herzag het zeven jaar later grondig. In deze partituur toont Poulenc zijn grote liefde voor blaasinstrumenten. De beide snelle en briljante hoekdelen vertonen een zekere symmetrie, aangezien de thema's van het openingsdeel aan het slot van de finale terugkeren. Het middendeel is een 'divertissement' zoals alleen een Poulenc dat kon schrijven. Poulenc's *Sextuor* wordt door de spelers van het Hexagon Ensemble min of meer beschouwd als hun lijfstuk.